

**ВАСИЛЬ АНТОНОВИЧ
КОРНІЙЧУК**

до 100-річчя від дня народження

Василь Антонович Корнійчук народився 26 березня 1924 р.
в с. Білопільля Козятинського (нині Хмельницького р-ну) Вінницької області.

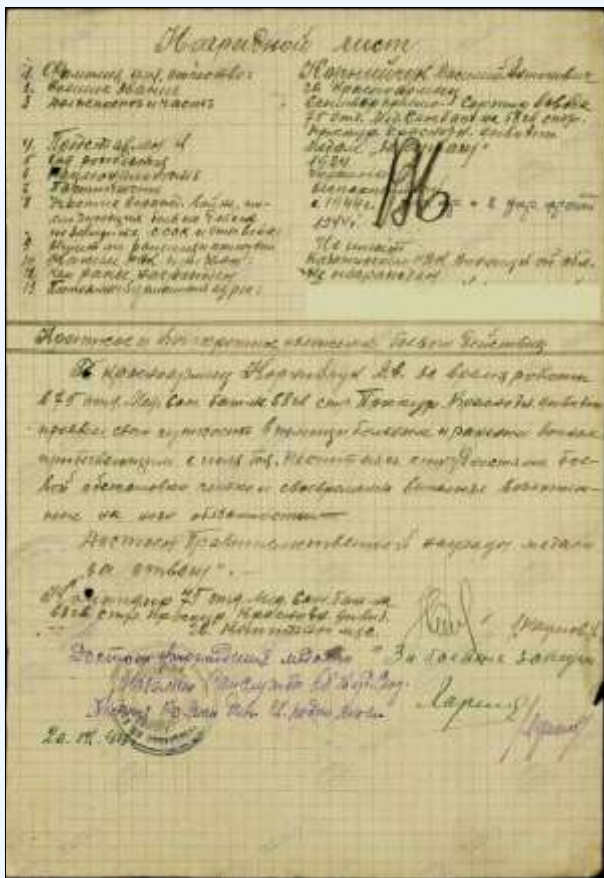
Білопільська середня школа.
Джерело: <http://surl.li/rrmuu>

У 1931 р. вступив до першого класу Білопільської середньої школи,
яку закінчив у 1941 р. з атестатом відмінника. У 1941-1943 рр.
проживав на окупованій території. В період окупації один рік
навчався у Козятинській сільськогосподарській школі.

Атестат засвідчує закінчення
Білопільської середньої школи. 1941 р.
Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Спр. 93.

У січні 1944 р. був мобілізований до лав Червоної Армії, де проходив військову службу автоматником, санітаром, медичним статистиком та секретарем військової прокуратури. Воював на 1-му, 2-му та 3-му Українських фронтах, учасник боїв за Проскурів (нині Хмельницький), Тернопіль, Львів, Будапешт, Відень.
Брав участь у боях в районі озера Балатон (Угорщина).

Нагородний лист В. А. Корнійчука.
Джерело: сайт «Пам'ять народу».

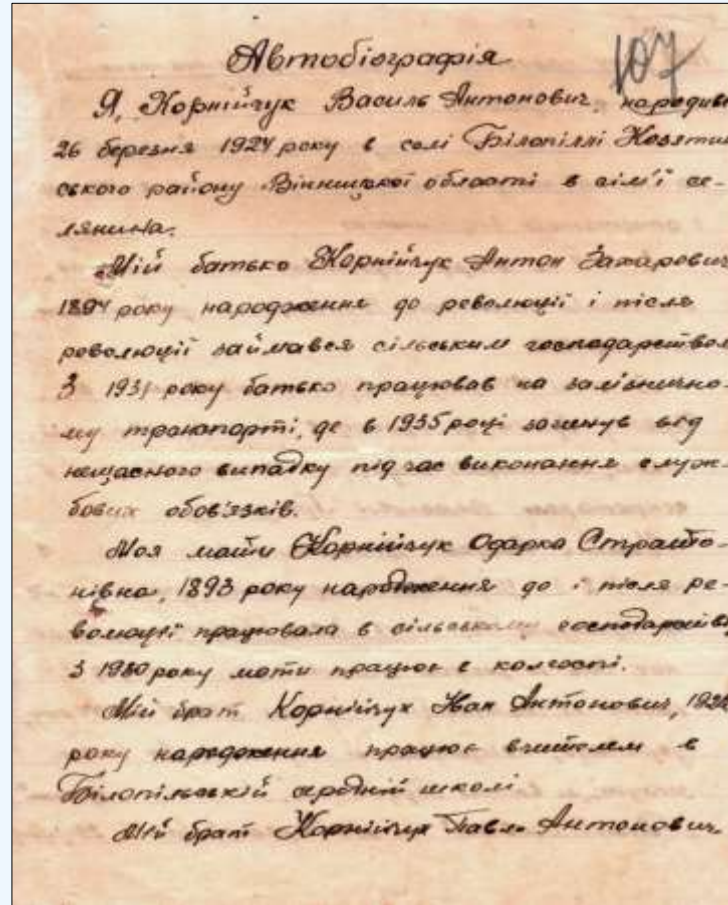
Довідка про демобілізацію В. А. Корнійчука.
Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Спр. 93

В. А. Корнійчук був нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта», «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.», а також Орденом Вітчизняної війни II ступеня. Демобілізований із лав Червоної Армії 29 грудня 1945 р. на основі указу Президії Верховної Ради СРСР від 25 вересня 1945 р.

У 1945 р. вступив на перший курс лікувального факультету Вінницького державного медичного інституту, який з відзнакою закінчив у 1951 р. Під час навчання, починаючи з 1946 р. був гуртківцем кафедри нормальної анатомії, де й залишився працювати асистентом.

Фото з випускного альбому ВДМІ 1951 р.

Автобіографія В. А. Корнійчука.
Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Спр. 93

Фото з випускного альбому ВДМІ
1958 р.

Після закінчення Вінницького державного медичного інституту у 1951 р. Міністерство охорони здоров'я УРСР затвердило В. А. Корнійчука на посаді асистента кафедри нормальної анатомії ВДМІ.

В. А. Корнійчук проявив себе талановитим викладачем, робота якого неодноразово була відзначена керівництвом. Брав активну участь у житті інституту, організації музею, виготовив ряд цінних препаратів та навчальних таблиць. Науковець виступав з доповідями на морфологічних конференціях у Києві, Харкові та Москві. Був членом Вінницького обласного товариства анатомів, гістологів та ембріологів. Проводив наукові дослідження в галузі порівняльної морфології судинної системи. Протягом тривалого часу читав лекції та проводив практичні заняття з рентгеноанатомії.

*Доценти І. М. Хоревін, В. А. Корнійчук (в центрі),
Є. М. Лучанський, О. М. Недорізанюк-Київська,
Г. В. Терентьєва*

Автореферат кандидатської дисертації

У 1960 р. В. А. Корнійчук під керівництвом професора В. Г. Українського успішно захистив кандидатську дисертацію «К анатомии вен стопы человека и позвоночных животных». 2 листопада 1960 р. Вища атестаційна комісія присвоїла В. А. Корнійчуку науковий ступінь кандидата медичних наук. Автор виділив 9 шарів вен стопи людини, дослідив сполучення вен різних шарів, а також зв'язок між окремими шарами вен тильної та підошвенної поверхні стоп, встановив закономірності цих зв'язків.

У 1960–1962 рр. В. А. Корнійчук за сумісництвом працював заступником декана, упродовж 1963–1971 рр. – доцентом, а з 1971 р. – завідувачем кафедри нормальної анатомії Вінницького державного медичного інституту. У 1969 –1970 рр. – проректор з наукової роботи. Педагогічну та організаційну роботу поєднував з активною громадсько-політичною діяльністю. Був депутатом обласної ради, протягом багатьох років виконував обов'язки редактора газети «Молодий медик» Вінницького державного медичного інституту.

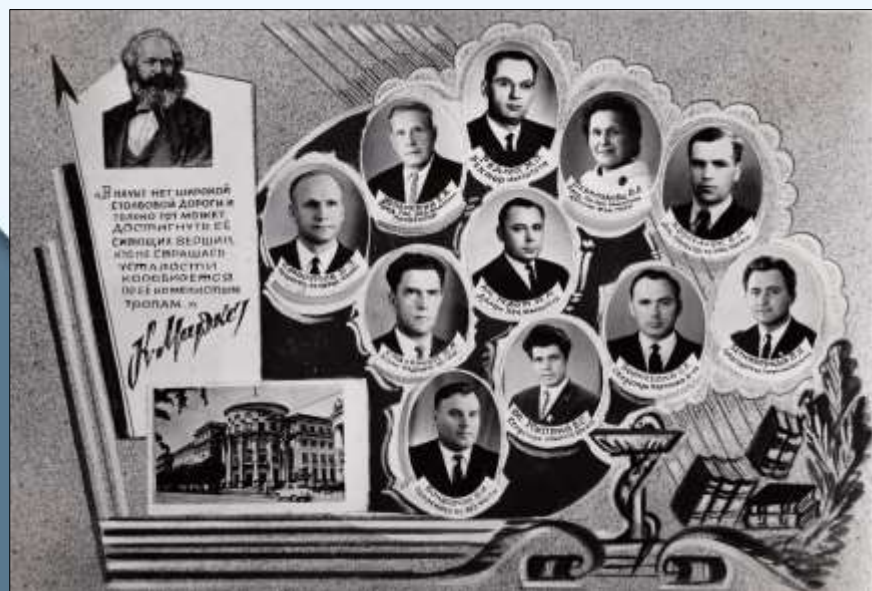
У 1965 р. В. А. Корнійчук був призначений деканом лікувального факультету Вінницького державного медичного інституту. На цій посаді він перебував до 1969 р.

Фото з випускного альбому ВДМІ 1966 р.

Наказ про призначення В. А. Корнійчука проректором з навчальної роботи Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова. 1969 р. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Спр. 926

Випускний альбом ВДМІ 1970 р.

У жовтні 1970 р. Василь Антонович Корнійчук був призначений ректором Вінницького державного медичного інституту ім. М. І. Пирогова. На цій посаді перебував до жовтня 1973 р.

Наказ про призначення В. А. Корнійчука ректором Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова. Архів ВНМУ. Спр. 926

За період перебування на посаді ректора ВДМІ В. А. Корнійчук доклав багато зусиль для добудови тієї частини морфологічного корпусу, де знаходилася бібліотека інституту. Було обладнано читальний на 200 місць. Було розпочато будівництво табору відпочинку у с. Приморське Ізмаїльського р-ну Одеської обл. Завдяки його клопотанню було надано земельну ділянку під будівництво спортивно-оздоровчої бази на березі Ладжинського водосховища в с. Степашки Гайсинського р-ну та розпочато її будівництво.

Указом президії Верховної Ради СРСР від 20 липня 1971 р. за розбудову інституту В. А. Корнійчук був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. На початку 1970-х років був головою ради ректорів вищих навчальних закладів Вінниці.

*Спортивно-оздоровча база ВНМУ в с. Степашки Гайсинського р-ну Вінницької обл.
Фото з сайту: <http://surl.li/rrnwj>*

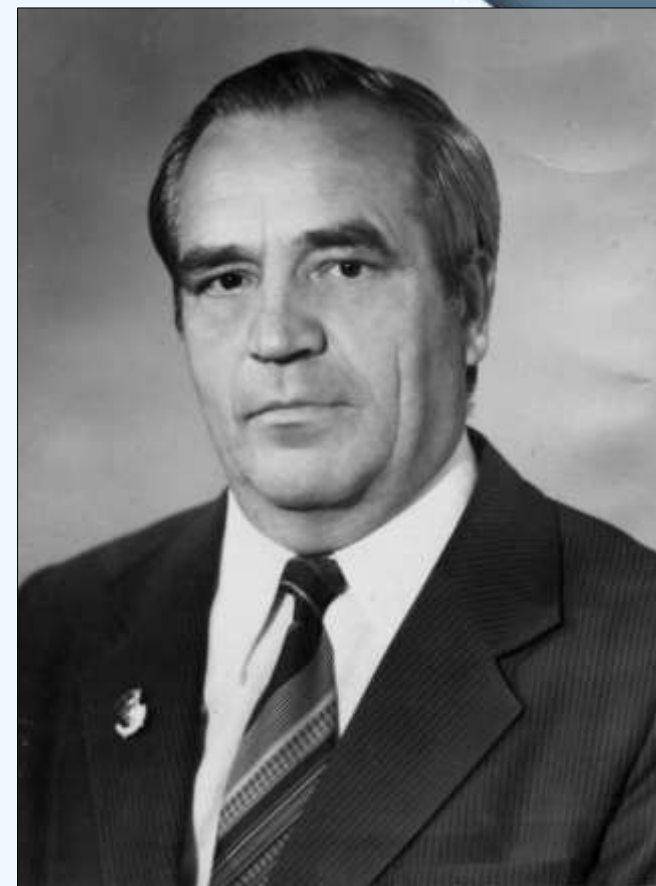

*Морфологічний корпус Вінницького державного медичного інституту. Початок 1970-х років.
Фото з випускного альбому ВДМІ 1973 р.*

З 1978 р. В. А. Корнійчук працював завідувачем Вінницької обласної санітарно-епідеміологічної станції.

*Вінницька обласна санітарно-епідеміологічна станція (нині Вінницький обласний центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України).
Фото з сайту: <http://surl.li/rnnvr>*

Василь Антонович пішов із життя 9 серпня 1990 р. на 66-му році життя. Похований у м. Вінниця. Родинну династію лікарів продовжують його донька Фоміна Людмила Василівна, професор кафедри анатомії людини ВНМУ ім. М. І. Пирогова та онуки.

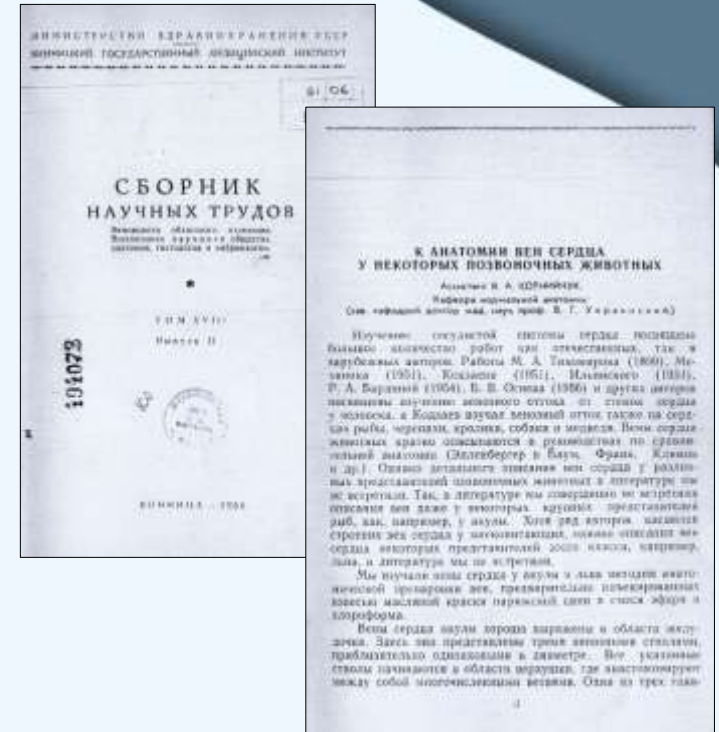
НАУКОВІ ПРАЦІ В. А. КОРНИЙЧУКА

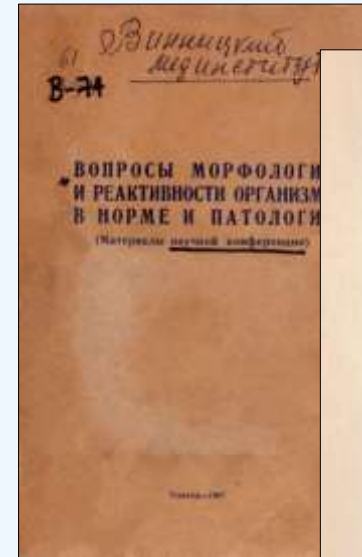
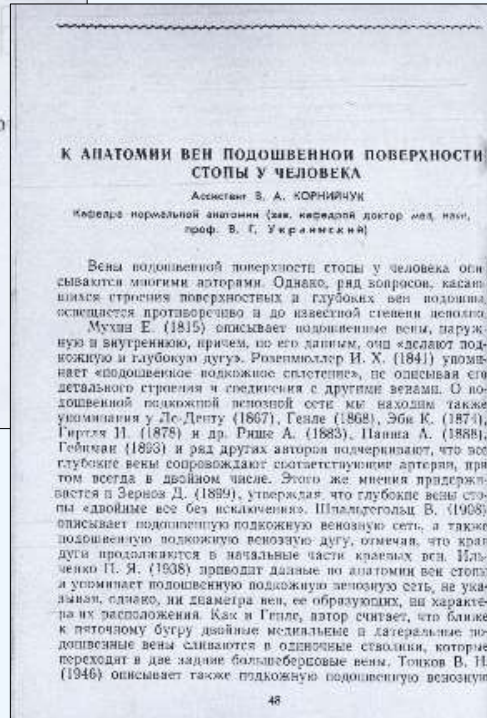
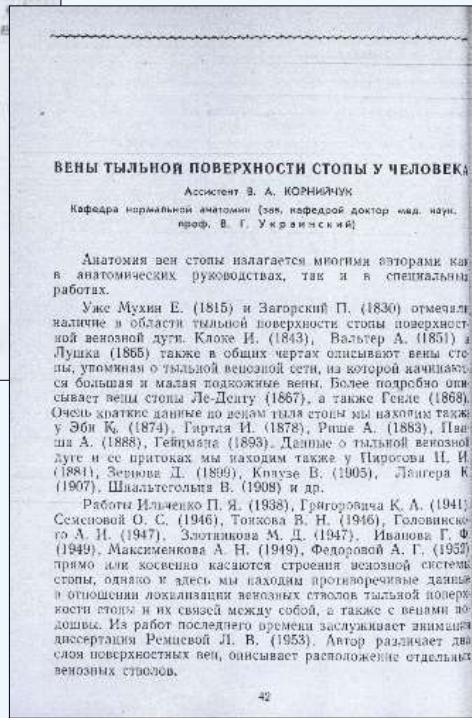
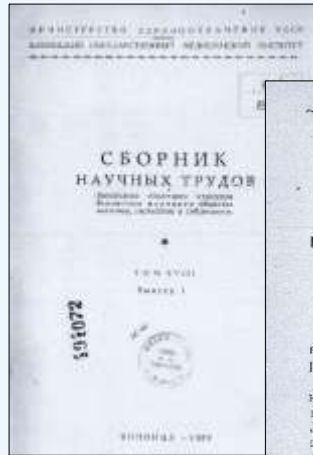
Корнийчук В. А. Материалы к анатомии диафизарных артерий плечевой кости и артерий мышц плеча / В. А. Корнийчук // Тезисы докладов научной конференции Винницкого областного отделения всесоюзного научного общества анатомов, гистологов и эмбриологов. – Винница, 1965. – С. 68–70.

Корнийчук В. А. Строение и топография подкожной жировой клетчатки передней стенки живота человека и некоторых позвоночных животных / В. А. Корнийчук, Е. М. Киевская // Сборник научных трудов Винницкого областного отделения Всесоюзного научного общества анатомов, гистологов и эмбриологов. Винница, 1958, Т. XVIII, вып. II. – С. 66–71.

Корнийчук В. А. К анатомии вен сердца у некоторых позвоночных животных / В. А. Корнийчук // Сборник научных трудов Винницкого областного отделения Всесоюзного научного общества анатомов, гистологов и эмбриологов. Винница, 1958, Т. XVIII, вып. II. – С. 3–5.

Корнийчук В. А. Вены тыльной поверхности стопы у человека / В. А. Корнийчук // Сборник научных трудов Винницкого областного отделения Всесоюзного научного общества анатомов, гистологов и эмбриологов. Винница, 1958, Т. XVIII, вып. 1. – С. 42–46.

Корнийчук В. А. К анатомии вен подошвенной поверхности стопы у человека / В. А. Корнийчук // Сборник научных трудов Винницкого областного отделения Всесоюзного научного общества анатомов, гистологов и эмбриологов. Винница, 1958, Т. XVIII, вып. 1. – С. 48–53.

Корнийчук В. А. К вопросу о строении клапанов вен бедра и голени у некоторых позвоночных животных / В. А. Корнийчук // Вопросы морфологии и реактивности организма в норме и патологии. Материалы научной конференции. Одесса, 1967. – С. 110–112.

носе, так и в другом направлении. Бедренная вена снабжена клапаном, который располагается на 1 см дистальнее места впадения в нее большой подкожной вены.

В подколенной вене отбросы же клапаны не обнаружены.

В верхней бедренноберцовой вене клапаны обнаружены на уровне гребешчатого гуртика, на уровне средней трети голени и на 1 см дистальнее впадения этой вены в подколенную. Задняя бедренноберцовая вена снабжена двумя клапанами, расположенными в пределах средней трети голени на расстоянии 3-5 см одна от другой.

Таким образом, на вен таза и вен конечностей эти изменения клапанами снабжены только бедренные вены. Подкожные вены таза и конечностей снабжены клапанами. Подкожные вены таза и конечностей снабжены клапанами. На голубках вен конечностей больше клапаны имеют те же участки, которые встречаются между мышцами в области подмышечной локтевой мышечной перегородки.

К АНАТОМИИ ВЕН СЕРДЦА ЧЕЛОВЕКА И НЕКОТОРЫХ ПОЗВОНОЧНЫХ ЖИВОТНЫХ
В. А. Корнийчук

Новые научные данные о венах сердца у человека, в том же отношении различают отряды венозных вен — венозные (артерии), венозные (артерии, вены), венозные (артерии, вены). Вент сердца изучалось методом анатомической препарации и методом рентгенографии. Вены анатомически окрашивались либо контрастными веществами через среднюю вену сердца, а в отдельных случаях и через другие венозные вены.

У артерии большого вена сердца начинается на 0,5 см выше от верхушки сердца, располагаясь выше него, в сторону дельты, здесь впадает в вену вены артериальной формы, расположенной в венозной артериальной вене. В венозной части большой вены артериальной

Корнийчук В. А. К вопросу о строении клапанов вен бедра и голени у некоторых позвоночных животных / В. А. Корнийчук // Вопросы морфологии и реактивности организма в норме и патологии. Материалы научной конференции. Одесса, 1967. – С. 112–116.

Вены стопы у некоторых позвоночных животных
Авторами В. А. Корнийчук
Из кафедры нормальной анатомии (д-р. — проф. В. Г. Усеравский)

Литература по сравнительной анатомии венозной системы относительно бедна. Если известны значительные количества работ по сравнительной анатомии конечных венозных стемки, то очень небольшое количество работ посвящено изучению венозной системы конечностей у животных. Так, Э. О. Шикле (1858), Р. Вайерштейн (1886, 1903), А. Ф. Брандт (1913), Д. С. Кингсли (1914), Н. А. Холломоцкий (1914), В. Шинглиц (1923) приводят данные о развитии конечностей, но не описывают развития венозной системы. Более подробные данные мы находим у М. А. Тимонина, но в описании венозной системы, главным образом венозных стемки и бедра.

Зальцбургер и Баум (1926) приводят данные о строении венозной системы у двоякодышащих животных (рыбы, жапы, лягушки, крокодилы). Вены таза и конечностей лягушки, жапы, рыбы, крокодила и собаки описаны также А. Ф. Калашин (1938). Анатомия венозной системы таза и конечностей лягушки описана П. В. Терентьевым (1950). П. В. Терентьев, В. В. Дубинин и Г. А. Новикова (1952) описали анатомию крокодила, кратко упоминают о венах таза и конечностей, но не описывают подробно на венозной системе в области стопы.

Мы исследовали вены конечностей латинской рыбы, вены стопы лягушки, а также и амфибии (наземный, лягушка, жапы, жапы).

Данные наших исследований говорят о том, что развитие венозной системы стопы связано с функцией таза и конечности и, в частности, ее дистальнее отдела — стопы.

Вены конечностей латинской у рыб представляют венозные стемки, которые располагаются по ходу длинных артерий и пронизывают между ними. В проксимальном отделе

Корнийчук В. А. Вены стопы у некоторых позвоночных животных / В. А. Корнийчук // Сборник научных трудов Винницкого государственного медицинского института. Винница, Т. XIII. – С. 35-40.

раме и формы. Наблюдается облитерация, деформация и истончение из рост. Развитие лимфатической и венозной системы в рубцовой ткани зависит не только от характера строения ее, но и от общей структуры подлинно функциональных тканей. Общее строение постоперационных рубцов зависит от давности их и степени участия в функциональном акте.

К АНАТОМИИ АРТЕРИИ КИСТИ
В. А. Корнийчук

Введение.

Вопрос изучении артериальной системы изучали многие авторы морфологии вент времени. Несмотря на это, ряд вопросов, касающихся артериальной артериальной системы различных органов и тканей, до сих пор привлекают внимание исследователей. Что же касается анатомии артерий конечности человека, то она особенно интересует анатомов.

Данные по анатомии артериальной дуг кисти мы находим у И. О. Лернера (1933), Г. А. Гажженко (1950), Н. В. Арчаева (1959). Эти авторы показывают, что в образовании дуг принимают участие дугная, локтевая и срединная артерии. Основными ветвями стемки артерий кисти изучали также Т. В. Дорони (1947), Н. А. Гудкова (1949), Н. В. Крайчук (1956) и другие авторы. Обобщенными данными по анатомии конечности мы пользуемся также у И. Ганца (1879), В. Адаши (1928) и других зарубежных авторов.

Мы поставили своей целью изучить анатомию кисти у лягушки, лягушки, крокодила и человека и попытаться выяснить зависимость от функции кисти и различных вариантов жизни человека.

В связи с исследованием мы использовали метод анатомической препарации и метод ангиографии. Артерия окрашивалась азюсом метиленовых красок (оранжевая или пурпурная смесь) в хлороформе или в смеси хлороформа и эфира. Для ангиографии артерий латинской лягушки применялся барий в спиритре. Данные ангиографии проводились в законченном виде.

Артерия кисти изучена на 30 препаратах лягушки и на 30 препаратах детей и взрослых.

Корнийчук В. А. К анатомии артерий кисти / В. А. Корнийчук // Общие закономерности морфогенеза и регенерации. Киев: «Здоров'я», 1970. – Вип. 3. – С. 196–199.

АНАСТОМОЗЫ ВЕН СТОПЫ
Ассистент В. А. КОРНИЙЧУК

Из кафедры нормальной анатомии (зав.—проф. В. Г. Украинский)

Хотя за последнее время по изучению венозной системы появилось значительное количество работ, все же ряд вопросов, касающихся ее строения, не могут считаться вполне разработанными. В частности, это касается вен нижней конечности, особенно дистального отдела ее — стопы. Большой интерес представляет изучение анастомозов между различными слоями вен стопы, которые играют весьма важную роль в коллатеральном кровообращении.

Этот вопрос освещен в литературе лишь в общих чертах и требует уточнения как в отношении количества анастомозов, так и их локализации. Данные по анастомозам вен стопы мы находим в работах Ле Денту (1867), Брауне (1889), Замотринского (1938), Ильченко (1938), Топкова (1946), Злотникова (1947), Максименкова (1949), Ремешевой (1954) и др.

Мы исследовали анастомозы вен на 76 стопах человека — у плодов, новорожденных, детей и взрослых по областям, методом постобливной инъецировки, предварительно инъецированных окрашенными массами. Для удобства изучения мы выделяем 9 слоев вен стопы у человека. Если рассматривать эти слои подряд, идя от тыльной поверхности к подошвенной, то они будут следующие:

- 1-й слой — вены кожи тыльной поверхности стопы,
- 2-й слой — вены, расположенные между кожей и поверхностной фасцией,
- 3-й слой — вены, расположенные между поверхностной фасцией и поверхностным листком собственной фасции тыла стопы,
- 4-й слой — между поверхностным и глубоким листками собственной фасции тыла стопы,
- 5-й слой — между глубокими листками собственной фасции тыла и подошвы,
- 6-й слой — между костями предплюсны и квадратной мышцей подошвы,

41

Корнийчук В. А. Анастомозы вен стопы / В. А. Корнийчук // Сборник научных трудов Винницкого государственного медицинского института. Винница, 1957, Т. 8. — С. 41–47.

Тези доповідей звітної наукової конференції

В. А. КОРНИЙЧУК

ДО ПИТАННЯ ПРО МІНЛИВІСТЬ ДІАФІЗАРНИХ АРТЕРІЙ КІСТОК ПЕРЕДПЛІЧЧЯ

Кафедра нормальної анатомії
(зав. — проф. В. Г. Український)

В літературі немає єдиної думки щодо питань про положення діафізарних артерій кісток передпліччя і локалізацію живильних отворів на цих кістках. Мало знаємо, що характер живлення кісток може бути зумовлювати до певної міри тактику хірурга при оперативних втручаннях у цих ділянках організму.

Вивчаючи питання пристосовуваної мінливості артерій верхньої кінцівки, ми досліджували також топографію головок живильних отворів кісток зредпліччя на 100 препаратах літньої і на 100 препаратах променевої кістки. Результати наших досліджень по кількості живильних отворів на кістках передпліччя можна звести до наступної таблиці.

Назва кістки	Кількість препаратів, що вивчалися	Кількість отворів		
		одн.	дві	відсутній
Літньої	100	92	7	—
Променевої	100	95	4	1

Як видно з наведеної таблиці, на одному препараті променевої кістки головної живильний отвір був відсутній. В цьому випадку живлення кістки відбувалось за рахунок численних дрібних артерій, що входили в кістку, головним чином, в ділянках дистального і проксимального її епіфізів.

Ми вивчили також розміщення живильних отворів відносно поверхонь кісток передпліччя і рівень їх розміщення відносно подовжнього розміру кісток.

81

Корнийчук В. А. До питання про мінливість діафізарних артерій кісток передпліччя / В. А. Корнийчук // Тези доповідей звітної наукової конференції. Вінниця. — 1966. — С. 84–86.

Тези доповідей звітної наукової конференції

В. А. КОРНИЙЧУК

ОСОБЛИВОСТІ КРОВОПОСТАЧАННЯ М'ЯЗИВ ПЕРЕДПЛІЧЧЯ В ЗВ'ЯЗКУ З ЇХ ФУНКЦІЄЮ

Кафедра нормальної анатомії
(зав. — проф. В. Г. Український)

На 50 препаратах верхньої кінцівки людини ми дослідили кровопостачання м'язів передпліччя. При цьому головна увага зверталась на кількість джерел живлення кожного м'яза, місця входу їх в м'яз і способи внутріорганного розгалуження артерій.

Плечопронемий м'яз отримувє від 7 до 11 артерій, які входять в м'яз з гострим дугом в ділянці його середньої третини.

6–11 гілок літньої, поворотної літньої та міжкісткової артерій живлять круглий промотор. Вони входять в м'яз від гострим дугом в ділянці його середньої третини.

Живлення променевого згинача кисті забезпечується 3–8 джерелами від літньої, поворотної літньої, ділової міжкісткової та променевої артерій.

3–4 гілки із системи літньої артерій живлять довгий долонний м'яз; вони різномірно розгалужуються по довжині і ширині черевця.

Особливо багато артерій отримує літній згинач кисті. В нього входять від 8 до 12 джерел — гілок літньої і дорсальної міжкісткової артерій. Ворота м'яза розміщуються в ділянці середньої його третини. Внутріорганні артерії 2–3 порядків проходять коло відносно жорсткого розширення м'язових волокон, а гілки 4–5 порядків — позадволокна.

Поверхневий згинач пальців отримує від 9 до 16 гілок, більшість з яких відходить від літньої артерії і входять в м'яз з проксимальної його третини.

18–20 дрібних гілок ділової міжкісткової арте-

82

Корнийчук В. А. Особливості кровопостачання м'язів передпліччя в зв'язку з їх функцією // Тези доповідей звітної наукової конференції. Вінниця. — 1966. — С. 87–89.

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА АНАТОМІВ УКРАЇНИ
 ВИП. 10
 1971

**ТЕЗИСЫ ДОКЛАДОВ
 МЕЖДУНАРОДНОЙ КОНФЕРЕНЦИИ
 ОБЛАСТНЫХ ОБЩЕСТВ АНАТОМОВ,
 ГИСТОЛОГОВ, ЭМБРИОЛОГОВ И
 ТОПОГРАФОАНАТОМОВ
 УКРАИНСКОЙ ССР,
 ПОСВЯЩЕННОЙ
 ВОСМИДЕСЯТИЛЕТИЮ СО ДНЯ
 АКАДЕМИКА
 В. П. ВОРОБЬЕВА**
 1971 — 1972

Такая структура, через свои кортисы также имеет
 морфологическую и физиологическую структуру
 в зависимости от анатомического состояния в той или иной
 стадии, как и в норме.

В связи с этим уже через 24 часа после операции наблю-
 дается острое воспаление и острое кровоизлияние в
 подслизистый слой. Через 3 суток отмечаются большие изме-
 нения в строении эпителия. На 7-е и 10-е сутки
 обнаруживаются усиленные разрастания иррегулярных
 слоев эпителия, так и характерной регенерации. Разруше-
 ния эпителия в этом случае были связаны с наличием
 воспаления, как и в норме.

Анализ полученных данных показывает, что периферическая
 нервная система имеет более высокую степень
 регенерации в связи с наличием воспаления.

В связи с этим уже через 24 часа после операции
 отмечаются большие изменения в строении эпителия.
 У острого воспаления в этом случае были связаны
 с наличием воспаления, как и в норме.

Анализ полученных данных показывает, что периферическая
 нервная система имеет более высокую степень
 регенерации в связи с наличием воспаления.

**ВЕНЫ СТОПЫ В ВОЗРАСТНОМ И СРАВНИТЕЛЬНО
 АНАТОМИЧЕСКОМ АСПЕКТЕ**
 Корнийчук В. А. Корнийчук (Винница)
 На материале животных (1971—1972) В. Г. Корнийчук
 Винницкого медицинского института

Изучение вен стопы человека и животных животных в связи
 с функциональной и топографической структурой в развитии
 системы вен стопы имеет большое значение в понимании
 физиологии вен стопы.

Для удобства изучения вен стопы разработана схема их
 строения и топографии.

**ДЕВЯТАЯ
 НАУЧНАЯ
 КОНФЕРЕНЦИЯ
 ПО ВОЗРАСТНОЙ
 МОРФОЛОГИИ,
 ФИЗИОЛОГИИ
 И БИОХИМИИ**

**К ВОЗРАСТНОЙ АНАТОМИИ АРТЕРИИ МЫШЦ
 ПРЕДПЛЕЧЬЯ**
 В. А. Корнийчук
 Кафедра нормальной анатомии (г. Вин — Н. И. Корнийчук)
 Винницкого медицинского института

Изучение артерий мышц предплечья проводилось методом
 анатомической препарации сосудов, внеартериальной
 окраски кровеносных сосудов, и методов рентгенографии
 артерий, наличия кровоснабжения в скелете.
 Исследования проводились в Винницком медицинском
 институте.

По данным наших исследований, наибольшее количество
 артерий получают длинный супинаторный мышца
 (10—11), глубокий супинаторный мышца (10—11), локтевой
 разгибатель запястья (8—14).

Количество синовиальных артериальных ветвей, т. е. ветвей,
 которые входят в мышцу вместе с нервами, в различных
 мышцах предплечья различны. Наибольшее количество
 синовиальных артерий (2—3) обнаружено в локтевом сги-
 бательном мышце, в локтевом сгибательном мышце,
 в круглом пронаторе и в длинной отводящей мышце
 предплечья. Остальные мышцы, как правило, получают
 по одной синовиальной артерии.

В большинстве мышц предплечья питающие их арте-
 рии имеют в своем составе венозные синусы и венозные
 синусы. Венозные синусы имеют в своем составе
 венозные синусы и венозные синусы.

В большинстве мышц предплечья питающие их арте-
 рии имеют в своем составе венозные синусы и венозные
 синусы. Венозные синусы имеют в своем составе
 венозные синусы и венозные синусы.

Корнийчук В. А. К возрастной анатомии артерии мышц предплечья / В. А. Корнийчук // Материалы девятой научной конференции по возрастной морфологии, физиологии и биохимии. Т. 1. Возрастная морфология. Москва, 1969. — С. 224—225.

**У НЕКТОРОГО КОЛИЧЕСТВА НАСЕЛЕНИЯ ВОЗРАСТНОГО ГРУППА 40—50 ЛЕТ
 НАБЛЮДАЮТСЯ ПОСЛЕДСТВИЯ НЕУДАЧНОГО ЛЕЧЕНИЯ
 ПИЩЕВОДНОГО КАТАРА**

**А Я КА
 ЭФЕКТИВНІСТЬ?**

ІНСТИТУТ В НАШІ ДНІ

ЗА ДОПОМОГОЮ МОСКВИЧ

ПО МУТОВАНИМ
 МЕДИЧНИЙ РАЙОНІ
 ВІННИЦЬКОГО МІСТА

У НЕКОТОРОГО КОЛИЧЕСТВА НАСЕЛЕНИЯ ВОЗРАСТНОГО ГРУППА 40—50 ЛЕТ НАБЛЮДАЮТСЯ ПОСЛЕДСТВИЯ НЕУДАЧНОГО ЛЕЧЕНИЯ ПИЩЕВОДНОГО КАТАРА. ЭТО ПРОВОДИТСЯ НА УРОВНЕ РАЙОННОГО ЦЕНТРА В НАШЕ ВРЕМЯ. НАШ ЦЕНТР В НАШЕ ВРЕМЯ ПРОВОДИТ ЛЕЧЕНИЕ ПИЩЕВОДНОГО КАТАРА С ПОМОЩЬЮ МЕДИЦИНСКИХ РАБОТНИКОВ ИЗ МОСКВЫ. ЭТО ПРОВОДИТСЯ НА УРОВНЕ РАЙОННОГО ЦЕНТРА В НАШЕ ВРЕМЯ.

Корнийчук В. А. яка ефективність? (про роботу науковців ВДМІ) / В. Корнийчук // Вінницька правда. — 1973. — 19 черв. (№ 142). — С. 4.

**ВІМ'Я
 ЗДОРОВ'Я**

ІНСТИТУТ В НАШІ ДНІ

У НЕКОТОРОГО КОЛИЧЕСТВА НАСЕЛЕНИЯ ВОЗРАСТНОГО ГРУППА 40—50 ЛЕТ НАБЛЮДАЮТСЯ ПОСЛЕДСТВИЯ НЕУДАЧНОГО ЛЕЧЕНИЯ ПИЩЕВОДНОГО КАТАРА. ЭТО ПРОВОДИТСЯ НА УРОВНЕ РАЙОННОГО ЦЕНТРА В НАШЕ ВРЕМЯ.

Корнийчук В. В ім'я здоров'я / В. Корнийчук // Вінницька правда. — 1971. — 19 жовт. (№ 245). — С. 2.

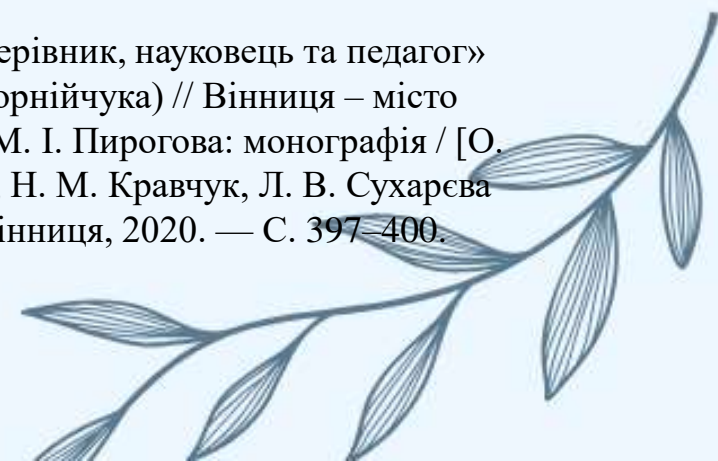
ПУБЛІКАЦІЇ ПРО В. А. КОРНІЙЧУКА

Корнійчук Василь Антонович, ректор Вінницького державного медичного інституту ім. М. І. Пирогова (1970–1973) // Ректори ВНМУ ім. М. І. Пирогова : погляд крізь час (1930–2016). Бібліографічний покажчик. – Вінниця, 2016. – С. 46–48.

«Невтомний керівник, науковець та педагог» (про В. А. Корнійчука) // Вінниця – місто послідовників М. І. Пирогова: монографія / [О. А. Юрчишина, Н. М. Кравчук, Л. В. Сухарева та ін.]. — Вінниця, 2020. — С. 397–400.

Корнейчук Василий Антонович (спогоди випускників 1970 р.) // Молодий медик. – 2010. – Черв. (№ 5). – С. 2

КАНДИДАТИ В ДЕПУТАТИ

Корнійчук Василь Антонович

Корнійчук Василь Антонович народився у 1924 році в с. Білопідлілля Козятинського району в селянській сім'ї. Закінчив Білопільську середню школу.

За виняткову підвагу і героїзм у ррчи Великої Вітчизняної війни тагородженний кількома бойовими медалями.

В 1946 році вступив до Вінницького медичного інституту, після закінчення в відзнакою якого залишений на науково-педагогічній роботі. З 1954 року — член КПРС. В 1960 році захистив кандидатську дисертацію. З 1951 року працює асистентом, з 1964 — доцентом кафедри нормальної анатомії.

В 1962—1963 р.р. В. А. Корнійчук — секретар парткому інституту. З 1965 року він декан лікувального факультету. В 1969 році стає проректором, а в 1970 — ректором медичного інституту.

За бездоганну багаторічну педагогічну діяльність, успіхи у справі виховання студентської молоді та активну громадську роботу В. А. Корнійчук нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Він опублікував понад 30 наукових праць. Обирався членом Вінницького міського КП України, депутатом Вінницької міської Ради депутатів трудящих, депутатом Вінницької обласної Ради депутатів трудящих, членом Вінницького обкому КП України.

Василь Антонович Корнійчук — голова Ради ректорів вузів м. Вінниці.

Виборці виборчого округу № 190 висунули В. А. Корнійчука своїм кандидатом у депутати до Вінницької обласної Ради депутатів трудящих.

КОРНІЙЧУК ВАСИЛЬ АНТОНОВИЧ

Корнійчук Василь Антонович народився 26 березня 1924 року в селі Білопідлілля, Козятинського району, Вінницької області в селянській сім'ї. В 1941 році він закінчив 10 класів середньої школи. З грудня 1943 р. перебував в лавах Радянської Армії, бере участь в боях під Вінницею, Проскуровом, Львовом, Будапештом та Віднем.

Після демобілізації в 1946 році Василь Антонович поступає до Вінницького медичного інституту, який закінчує з відзнакою в 1951 році. Здобув спеціаліст звання для викладацької та наукової роботи при кафедрі нормальної анатомії. В 1954 році його приймають в члени Комуністичної партії Радянського Союзу.

В. А. Корнійчук бере активну участь в громадському житті інституту. Уже будучи науковцем, він тричі обирався секретарем перинатної партій-

ної організації 1-го курсу, протягом двох років був членом партійного комітету інституту і одночасно резантором газети «Молодий медик». Тепер його обрали секретарем парткому інституту.

В 1959 році В. А. Корнійчук захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук.

Коллективом студентів і викладачів нашого інституту його висунуто кандидатом в депутати до Вінницької міської Ради депутатів трудящих по 89 виборчому округу.

Кандидати в депутати. Корнійчук Василь Антонович : [про висування ректора Вінницького медичного інституту кандидатом у депутати Вінницької обласної ради] // Молодий медик. — 1973. — 8 черв. (№ 22). — С. 1.

Корнійчук Василь Антонович : [про висування викладача Вінницького медичного інституту кандидатом у депутати Вінницької обласної ради] // Молодий медик. — 1963. — 23 лют. (№ 7). — С. 1.

ВУЗ РУКАМИ ЙОГО РЕКТОРІВ...

Ось, з організації Вінницького державного медичного інституту у 1934 році, його директором було призначено доцент О.П. Смольський. Керував ним, аж очолювала нову вуз до своєї смерті. У 1987 році першим директором вузу призначено 70-літнього професора Г.Д. Корнійчука, колишнього декана факультету 1957 та у 1960 році деканом факультету медичного вузу був М.О. Виноградський, дисертацію якого він розробив.

За ним, до Василь Віничевий який в 1981 році, директором Вінницького медичного інституту був І.П. Козаренко. Після нього, з 1984 року, очолює професор І.В. Деміанюк. За його участю починає вступати до вузу нові ректори.

Вони масово розпорядилися у відставку й викладачів, і науковців, і медичних кадрів № 2 та 3. З 1987 по 1975 рік директором Вінницького медичного інституту працював доцент М.П. Радке, за час його роботи був побудований гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1961 по 1967 роки директором був професор С.І. Корнейчук, під його керівництвом, у 1968 році, завершилась будівництво медичного корпусу, було споруджено лікарні, гуртожиток, Кітківська кафедра варту

Історія нашого університету була б нігломовною, без згадки особистостей його ректорів. Адже, здається, філософи вже не сперечаються про доленосність ролі особистості в історії. Хотіли, якби не сумніва праця пройшлих поколінь, чи назвали б наш вуз Національним сьогодні.

З 1970 по 1974 роки директором інституту працював доцент В.А. Корнійчук. Він розробив його курси на здобуття вищої медичної освіти.

З 1988 року по нині час університет очолює член-кореспондент АНУ України, заслужений діяч науки і техніки України, проф. М.М. Маркош. За час його роботи була побудована велика новачка лікарня, реконструйовано медично-біологічний корпус, введено в експлуатацію спеціальні кабінети, модернізовано гуртожиток.

З 1974 по 1988 рік — член-кореспондент АНУ України, заслужений діяч науки і техніки України, проф. В.Д. Білоха. У цей час вуз перейшов до числа найкращих закладів вищої освіти в Україні, в ньому працюють 1500 осіб.

У 1974—1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

З 1974 по 1988 роки членом правління вузу працював доцент М.П. Радке, за час його роботи була побудована гуртожиток №4, значні інші будівлі.

Смольський Л. П. Вуз руками його ректорів... // Молодий медик. — 2003. — Черв. (№ 22). — С. 3.